

[Finansministeren.]

med sine sidste bemærkninger. Der var altså ikke tale om en påstand fra min side om, at nu kom vi med noget, som gav penge til befolkningen. Jeg sagde udtrykkeligt, at det samlede kompleks skal jo give den ene milliard, så slutresultatet må være penge til staten. Jeg er ganske enig med hr. Juul-Madsen i, at det kommer nok for de typiske familier til at gå nogenlunde lige op.

Hr. Enggaard mente, at jeg havde erkendt, at det var ubehageligt, det, der nu skulle ske. Ja, det har jeg naturligvis gjort. Det tror jeg også allerede jeg sagde i forrige omgang. En indskrænkning af likviditeten er ikke noget, der er behageligt, men det er indlysende, at disse foranstaltninger er ubehagelige på det ene eller det andet område. Jeg kan ikke se, der ligger noget særligt i at påvise det, eller at der skulle ligge nogen som helst tilståelse fra min side i det. Jeg er klar over, det er ubehageligt, og jeg sagde allerede dengang — jeg tror, det var i 1968 — at det ville være meget ubehageligt, når en sådan ordning skulle afvikles igen.

Hr. Gunnar Jensen påberåber sig nu for anden gang en aftale med landbruget og siger, at der her foreligger en ensidig ophævelse af en sådan aftale. Det kan godt være, jeg har glemt det — jeg har vel ikke kunnet opfatte alle enkeltheder — men jeg erindrer intet om, at det i dette folketing i sin tid af den daværende regering er blevet meddelt, at man havde indgået en aftale med landbruget, og at det var den aftale, vi gennemførte her i folketinget. Det erindrer jeg intet om, så jeg kan altså ikke acceptere, at regeringen herved ensidigt har brudt en aftale med landbruget. Jeg kender den i hvert fald ikke.

Juul-Madsen: Nu sagde den højtærede finansminister jo selv, at for den typiske familie gik disse afgifter og prislettelser nogenlunde lige op. Så har man vel lov til at spørge, hvad meningen egentlig er med det hele. Så er der altså tilbage kun den brandskatning af befolkningen, der ligger i, at man

for at få disse ting til at gå op og for i øvrigt at få tingene igennem vedtager afgifter, der i særlig grad rammer erhvervslivet, samtidig med at man gennem ændringen af momslovgivningen inddrager store beløb, som i øjeblikket kan anvendes til produktive formål i landbruget. Det vil altså sige, at jeg har ret, når jeg sagde, at uden at det er til glæde for nogen, fører man med den lovgivning, vi er vidne til i disse dage, en politik, hvor man tager fra det erhvervsliv, der skulle skabe beskæftigelse og skulle skabe værdier, der kunne omsættes i øget valuta-indtjening, samtidig med at man skaber en indviklet lovgivning, der yderligere vanskeliggør opretholdelsen af befolkningens tillid til politikerne her i landet.

Finansministeren (Grünbaum): De 600 mill. kr., som fremkommer ved afviklingen af den ganske særlige kredit, som landbruget fik, er ikke indgået i de beregninger, der ligger bag dette kompleks.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg forelår, at lovforslagene henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Formanden: Jeg skal her udsætte mødet. Det genoptages kl. 14.15.

Mødet udsat kl. 12.46.